

РЕШЕНИЕ

№ 6829

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11660** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на С. Т. Т. – българска гражданка, с постоянен адрес в Ш., срещу Решение № 3305-40-62 от 04.10.2023г. на управителя на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2023г. на ръководителя по „ПО“ при ТП на НОИ – С.-град. Жалбоподателката твърди, че разпореждането и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни, тъй като не е съобразен реалният ѝ осигурителен доход и не е взет предвид всичкият ѝ трудов стаж. Прави искане съдът да отмени решението и разпореждането и да върне преписката за ново произнасяне.

Ответникът по жалбата – управителя на НОИ, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендира разноси по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, АССГ, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

Жалбоподателката е с постоянен адрес в Ш..

Със заповед № 1016-40-558 от 08.06.2023г. управителят на НОИ е определил конкретни служители като ръководители по пенсионното осигуряване за лица с постоянен адрес в чужбина, сред които и издателя на процесното разпореждане. На 16.02.2021 г. жалбоподателката е подала заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, чрез компетентна институция на Ш., което е постъпило в НОИ на 25.11.2021 г. Към заявлението е приложен структуриран електронен документ (С.) Р 5000 („Осигурителни периоди/периоди на пребиваване“), удостоверяващ шведските осигурителни периоди на лицето, както и копия на документи, удостоверяващи български осигурителен стаж.

Във връзка с констатиран незаверен осигурителен стаж за времето от 11.09.1979г. до 01.11.1979 г. и от 01.11.1979 г. до 03.12.1979 г., на 20.01.2022 г. до териториално поделение (ТП) на НОИ - [населено място]-град, отдел „Обединен осигурителен архив“ е изпратено писмо с искане за издаване на удостоверение образец УП-3 за осигурителен стаж. В постъпилия на 21.02.2022 г. отговор е посочено, че за лицето С. Т. липсва информация за периода от м. 09.1979 г. до м. 12.1979 г. С писмо от 24.01.2022 г. от заявителката е изискана трудовата книжка в оригинал, във връзка с нечетливи осигурителни периоди по представените копия на трудова книжка № 7 от 08.11.1974 г., както и - във връзка с незаверен стаж за времето от 24.11.1977 г до 20.01.1978 г., удостоверение образец УП-3 за осигурителен стаж и документ за доход за последните три години от българския осигурителен стаж. В отговор, на 05.10.2022 г. е представена трудова книжка в оригинал.

Въз основа на представените и приети за редовни документи, удостоверяващи осигурителен стаж и служебно събраните такива, е зачетен „български“ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд -10 години 03 месеца и 03 дни (01 година, 07 месеца и 02 дни от втора категория труд и 08 години, 03 месеца и 08 дни от трета категория труд. Шведската осигурителна институция е потвърдила осигурителен стаж с продължителност - 27 години, 01 месец и 00 дни за придобиване право на пенсия и за изчисляване на нейния размер.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 1029-50-12443#13 от 27.01.2023 г., на жалбоподателката е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1-2 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО), във връзка е

Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, считано от 16.02.2021 г. (дата на подаване на заявлението), при навършена възраст 65 години и доказан български осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 10 години, 03 месеца и 03 дни и потвърден шведски осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за изчисляване на нейния размер - 27 години, 01 месец и 00 дни.

Предвид факта, че към датата на издаване на разпореждането за отпускане на пенсията не са били налични всички необходими данни за изчисляване на нейния размер, на основание чл. 10, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), пенсията е определена за общия стаж в минималния размер за съответния вид пенсия, до определянето на размера ѝ по КСО, от който е изчислена частта, дължима за българския осигурителен стаж.

По повод констатация, че осигурителният стаж на жалбоподателката за времето от 27.01.1986 г. до 11.10.1986 г. не е заверен съгласно изискванията по Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, в рамките на производството с писмо от 27.01.2023 г. до Българска социалистическа партия от длъжностното лице по пенсионното осигуряване е поискано издаването на удостоверение образец УП-3 за посочения период. Получен е отговор на 08.02.2023 г. с отказ за издаване на искания документ поради липсата на архив, който бил предаден в [населено място]. С писмо от 06.03.2023 г. до ТП на НОИ - [населено място], отдел „Осигурителен архив“ е поискано издаването на удостоверение образец УП-13 за времето от 27.01.1986 г. до 11.10.1986 г. На 17.03.2023 г. е постъпило удостоверение образец УП-13 за времето от м.04.1986 г. до м.07.1986 г., като е посочено, че за останалите месеци липсва информация за лицето.

На 27.01.2023 г. до [община] от длъжностното лице при НОИ е изпратено писмо, с искане за издаване на удостоверение образец УП-2 за осигурителен доход на жалбоподателката за периода 11.10.1986 г. - 04.06.1989 г. След напомнително писмо от 06.04.2023 г. на 12.04.2023 г. е постъпил отговор, с който [община] уведомява, че жалбоподателката не фигурира в документите за заплати. Служебно, с писмо от 16.03.2023 г., са предприети действия и за установяване на дохода на лицето за периода 07.12.1989 г. - 01.10.1990 г., като удостоверение обр. УП-15 е постъпило на

05.06.2023 г.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 1029-50-12443#30 от 29.08.2023 г. личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката е изменена, като е определена в действителен размер, считано от 16.02.2021 г. (дата на отпускане), на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д“ от КСО, във връзка с Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, при зачетен „български“ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд -10 години, 06 месеца и 14 дни (01 година, 07 месеца и 02 дни от втора категория труд и 08 години, 06 месеца и 19 дни от трета категория труд) и потвърден „шведски“ осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за изчисляване на нейния размер - 27 години, 01 месец и 00 дни.

Зачетеният „български“ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд в размер от 10 години, 06 месеца и 14 дни (01 година, 07 месеца и 02 дни от втора категория труд и 08 години, 06 месеца и 19 дни от трета категория труд) е формиран, както следва:

- от 08.11.1974 г. до 21.09.1976 г. - в размер на 01 година, 10 месеца и 13 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „детегледачка“ в детска градина № 69, съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 02.06.1980 г. до 23.10.1981 г. в размер на 01 година, 04 месеца и 13 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „сортировач“ в С.З. СТИКД, съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 23.10.1981 г. до 01.06.1983 г. в размер на 01 година, 07 месеца и 02 дни, придобит по условията на втора категория труд, на длъжност „шлайфаджийка“ в С.З. СТИКД, съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 11.08.1983 г. до 06.12.1983 г. в размер на 00 години, 03 месеца и 25 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „продавач“ в П. към АПС В., съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 19.01.1984 г. до 02.07.1984 г. в размер на 00 години, 05 месеца и 04 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „библиотекар“ в О. В., съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 01.04.1985 г. до 27.01.1986 г. в размер на 00 години, 09 месеца и 26 дни,

придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „библиотекар“ в ОБНС, съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 01.04.1986 г. до 31.05.1986 г. в размер на 00 години, 02 месеца и 00 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „дружинен ръководител“ в ОК на Д. - Я., съгласно удостоверение УП-13 № 5507-28-129/14.03.2023г.;

- от 01.06.1986 г. до 12.07.1986 г. в размер на 00 години, 01 месец и 11 дни, придобит по условията на трета категория труд, представляващ неплатен отпуск, който се зачита за стаж, съгласно удостоверение УП-13 № 5507-28-129/14.03.2023г.;

- от 11.10.1986 г. до 04.06.1989 г. в размер на 02 години, 07 месеца и 23 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „библиотекар“ в ОБСДР Р., съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

- от 07.12.1989 г. до 01.10.1990 г. в размер на 00 години, 09 месеца и 24 дни, придобит по условията на трета категория труд, на длъжност „работник в кухня“ в СУ „М.“ - С., съгласно трудова книжка № 7/08.11.1974 г.;

За периодите от 24.11.1977 г. до 20.01.1978 г. в Държавен вълненотекстилен комбинат „Н. И.“, от 11.09.1979 г. - 01.11.1979 г. в К. и от 01.11.1979 г. до 03.12.1979 г. в СМКИ ОТКК не е зачетен стаж, тъй като посочените периоди не са приключени в трудова книжка № 7/08.11.1974 г. съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж и за същите не са представени удостоверения обр. УП-3.

Размерът на пенсията е изчислен при индивидуален коефициент от 0,5507, определен въз основа на осигурителния доход за периода 28.03.1987 - 30.09.1990 г. (с прекъсване) в размер на 5335,71 лв. За времето от 07.12.1989 г. до 30.09.1990 г. е взет предвид доход в размер на 2193,89 лв. съгласно удостоверение обр. УП-15, а за времето от 28.03.1987 г. до 03.06.1989 г. е взета предвид минималната работна заплата за съответния период, доколкото конкретни данни за размера на дохода на жалбоподателката не са събрани към момента на постановяването му.

Доходът, от който е изчислена пенсията на лицето от 594,36 лв. е определен, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията за периода 01.02.2020 г. - 31.01.2021 г. - 1079,28 лв., е умножен по индивидуалния коефициент на лицето - 0,5507. Размерът на пенсията за общия стаж е изчислен, като посоченият доход от 594,36 лв. е умножен по общия

осигурителен стаж (български и шведски), изчислен в проценти - 47,90 % (36 години и 07 месеца по 1,2 = 43,90 % и 01 година по 4% = 4,00 %) и е получен размер на пенсията за общия стаж от 294,70 лв., който, предвид обстоятелството, че е по-малък от минималния размер за този вид пенсия е приравнен на минималния размер за общия стаж, който към датата на отпускане на пенсия възлиза на 300,00 лв.

Разпоредването е оспорено по административен ред и с решение на управителя на НОИ № 3305-40-62 от 04.10.2024г. същото е оставено в сила.

По делото не са представени доказателства кога решението е съобщено на жалбоподателката (има данни, че съобщението е изпратено на 07.11.2024г. на адреса в Ш.), а жалбата до съда е подадена на 24.11.2024г. Предвид липсата на доказателства за съобщаването на акта, чието представяне е в тежест на ответника, съдът приема, че жалбата е подадена в срок.

След образуване на съдебното производство е постановено ново разпоредване на длъжностното лице по пенсионното осигуряване въз основа на допълнително събрани доказателства относно осигурителния стаж на жалбоподателката, а именно постъпило при административния орган на 24.10.2023г. удостоверение обр. УП -2, изх. № 22 от 06.10.2023г. и постъпила на 05.02.2024г. извадка от платежно-разчетните ведомости от осигурителя СУ „Св. Св. К. и М.“ – [населено място]. Така с разпоредване № [ЕГН] от 14.02.2024г. е зачетен претендираният от жалбоподателката осигурителен доход за период от 29.03.1987г. до 04.06.1989г. (наместо минималният такъв) и личната пенсия е увеличена като размер, считано от датата на отпускането ѝ.

С изключение на издаденото от „Нитекс – 50“ АД удостоверение обр. УП-3 с изх. № 3019 -007 от 19.02.2024г., други доказателства, освен събраните в хода на административното производство във връзка с претендирания, но незачетен осигурителен стаж на жалбоподателката, по делото не са сочени, респ. събрани. От посоченото удостоверение се удостоверява осигурителен стаж на жалбоподателката в размер на общо 33 дни, положен с прекъсвания в периода 24.11.1977 – 07.11.1978г. От публично достъпни данни в Търговския регистър се установява, че „Нитекс – 50“ АД е акционерно дружество със съдебна регистрация в Република България със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]. Регистрирано е като правопреемник на приватизираното предприятие със същото наименование (бивше

„Н. И.“) с решение на СГС по ф.д. № 21579/1991г.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София град, трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при липса на процесуални нарушения. Съдът приема, че оспореното решение противоречи на материалния закон, тъй като с него е потвърдено разпореждане на длъжностното лице по пенсионното осигуряване, което не отчита, наред с другия осигурителен стаж на жалбоподателката, този в бившето текстилно предприятие „Н. И.“ в размер на общо 33 дни, положен с прекъсвания в периода 24.11.1977 – 07.11.1978г., както и действително получения осигурителен доход на жалбоподателката за периода от 29.03.1987г. до 04.06.1989г. Обстоятелството, че след завеждане на съдебното производство административният орган е издал ново разпореждане, с което е изменил размера на отпуснатата пенсията съобразявайки този доход, наместо да се оттегли издаденият вече акт, нито води до отпадане на правния интерес на жалбоподателката да оспорва процесното решение на управителя на НОИ, нито може да повлияе на извода за материалната незаконосъобразност на разпореждането № [ЕГН] от 29.08.2023г.

Останалите възражения на жалбоподателката, които се свеждат до незачитането на записите в трудовата книжка за положения стаж са неоснователни. Осигурителният стаж за времето от 11.09.1979 г. - 01.11.1979 г. в К. и от 01.11.1979 г. до 03.12.1979 г. в СМКИ ОТКК правилно не е зачетен от органа по пенсионното осигуряване, тъй като не е установен с допустими по закон доказателства и/или доказателствени средства. Разпоредбата на чл. 40 от НПОС определя допустимите доказателства, с които се установява осигурителен стаж и осигурителен доход - с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, съдържащи се в

регистъра на осигурените, обхващат времето след 01.01.1997 г. и в случая обективно не са налични такива за претендирания стаж. За претендираните от жалбоподателката периоди не се представя допустимо доказателство по делото. Записите в трудовата книжка в тази връзка правилно не са ценени от административния орган, тъй като не отговарят на изискванията на чл. 6, ал.1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж. Посочената норма изисква при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му. Дори да се приеме, че ненадлежащото отбелязване конвертира трудовата книжка от официален в частен документ, какъвто довод изтъква жалбоподателката, няма основание да се приеме, че стажът е доказан, тъй като законът не допуска удостоверяване на осигурителен стаж с частни документи.

По изложените по-горе съображения съдът приема, че оспореният акт не е съобразен с материалния закон и следва да бъде отменен, както и разпореждането № [ЕГН] от 29.08.2023г. Преписката следва да се върне за нова произнасяне, при което да се вземат предвид доказателствата за положен осигурителен стаж в бившето предприятие „Н. И.“ и доказателствата за размера на осигурителния доход от осигурителя СУ „Св. Св. К. и М.“ – [населено място].

По изложените съображения съдът приема, че решение № 3305-40-62 от 04.10.2023г. на управителя на НОИ, с което жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2023г. е отхвърлена, не е съобразено с материалния закон и следва да бъде отменено. Следва да се отмени и разпореждане № на длъжностно лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С.-град и преписката да се изпрати за ново произнасяне на компетентния орган.

От страна на жалбоподателката не са претендирани разноски и затова с оглед изхода на делото разноските следва да останат в тежест на страните така, както са направени.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд – АССТ, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Т. Т. – българска гражданка, с постоянен адрес в Ш. Решение № 3305-40-62 от 04.10.2023г. на управителя на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2023г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – С.-град.

ОТМЕНЯ Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2023г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – С.-град.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне на компетентния орган - ръководител "Пенсионно осигуряване" при ТД на НАП – С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: